

«ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА»

Матеріали Всеукраїнської
науково-практичної конференції

Київ
КНУКіМ
26-27 березня 2020 р.

Міністерство освіти і науки України
Міністерство культури, молоді та спорту України
Київський національний університет культури і мистецтв (Київ)
Маріупольський державний університет (Маріуполь)
Херсонський державний університет (Херсон)
Рівненський державний гуманітарний університет (Рівне)
Донецький державний університет управління (Маріуполь)

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

**МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

26–27 березня 2020 р.

Київ 2020

УДК 130.2
Ф561

Редакційна колегія: **Виткалов Володимир Григорович** – кандидат педагогічних наук, професор; **Герчанівська Поліна Евальдівна** – доктор культурології, професор; **Кириленко Катерина Михайлівна** – доктор педагогічних наук, доцент; **Лимаренко Лідія Іванівна** – доктор педагогічних наук, професор; **Петрова Ірина Владиславівна** – доктор культурології, професор; **Сабадаш Юлія Сергіївна** – доктор культурології, професор; **Барабаш Світлана Миколаївна** – кандидат філологічних наук, редактор.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Київського національного університету культури і
мистецтв (протокол № 9 від «28» лютого 2020 р.)*

*Всеукраїнську науково-практичну конференцію
«Філософія подієвої культури: теорія та практика» зареєстровано
Міністерством освіти і науки України
відповідно до листа Інституту модернізації змісту освіти
№ 22.1/10-280 від 5.02.2020*

**Філософія подієвої культури: теорія і практика: матеріали Всеукр.
наук.-практ. конф. (Київ, 26-27 березня 2020 р.) Київ : КНУКіМ, 2020. 186 с.**

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність поданого тексту, за правильне цитування джерел та посилання на них, а також за інші відомості, що містяться в тезах.

Роботи авторів, які не мають наукового ступеня (вченого звання), узгоджені та затверджені науковими керівниками.

Тези репрезентують погляди авторів тексту, які можуть не збігатися із позицією упорядників та редакторів.

© Київський національний університет
культури і мистецтв, 2020

ЗМІСТ

Антонова О. А.

Міжнародні виставкові проєкти як
культуросотворчий елемент індустрії дозвілля.....12

Бабушка Л. Д.

Фестивація в дзеркалі повсякдення культури ХХІ століття.....15

Бенюк О. Б.

Подієва культура: нове чи давно забуте старе?.....17

Бойко Л. П.

Культура подієвого кейтерингу.....19

Бровко М. М.

Культура ХХІ ст. в структурі глобалізаційних колізій.....21

Варнавська І. В.

Розвиток подієвого туризму
як важливого напрямку в економіці України.....24

Василевська Т. Е.

Подієвість та смислова значимість
феномену присяги в трудовій та професійній етиці.....26

Виткалов С. В., Виткалов В. Г.

Культурні практики в контексті
зміни управлінських парадигм.....28

Глушук О. Г.

Вплив освітньо-подієвого середовища закладу
вищої освіти на професійне становлення молоді.....30

Головач Н. М.

Функціонування креативних хабів у
сучасному культурному просторі України.....34

ФІЛОСОФІЯ ТЕКСТУ В СУЧАСНІЙ КУЛЬТУРІ

Головкова М. М. Специфіка навчання вокалу онлайн.....	36
Горбатюк А. Ю. Особливості співвідношення гуманізму, постгуманізму і транс гуманізму.....	39
Гоцалюк А. А. Традиції та інновації у культурних практиках сучасності.....	42
Гуменюк Т. К. Культура початку нового тисячоліття: фундаментальний розрив таємного коду естетики.....	46
Гурова І. В. Кулінарні практики в контексті дослідження популярної культури: український досвід.....	50
Доброносова Ю. Д. Практики святкування в культурі медіарозмаїття: динаміка відкритості – закритості людського існування.....	52
Донченко Н. П. Ігрові форми на естраді: творчі задуми та інноваційні здобутки.....	56
Дроздова Л. В. SMART-підхід в підготовці спеціалістів івент індустрії та галузі культури.....	59
Заброда Д. А. Блогінг як засіб трансформації культурних цінностей.....	62

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Зіненко Т. М.

Керамічна Гігантоманія: виклик прийнято (симпозіум
художньої кераміки гігантоманія 2019 в Опішному).....65

Іванюха Т. В.

Різдвяний флешмоб як сучасна
культурно-комунікативна практика.....67

Казначєєва Л. М.

Формування професійних та
особистісних навичок у фахівців дозвіллевої сфери.....70

Караєва І. С.

Самоактуалізація особистості Олдоса Гакслі
в контексті його літературної діяльності.....73

Кириленко К. М.

Інноваційні проекти як важлива складова
навчання спеціалістів у галузі культури.....75

Кожем'якіна О. М.

Подієва культура постіндустріальної доби:
життєздатність традиції.....79

Конюкова І. Я.

Етикет у контексті світоглядного поліцентризму.....81

Кравчик Ю. Ю.

Культурно-дозвіллеві центри в умовах реформи
децентралізації (на прикладі волинської області).....84

Красненко О. Л.

Новинна журналістика США та її вплив
на сучасний український медіапростір.....87

ФІЛОСОФІЯ ТЕКСТУ В СУЧАСНІЙ КУЛЬТУРІ

Кузьменко Т. Г.

Глобалізаційні процеси та їх вплив на сучасну подієву культуру.....89

Кундеревич О. В.

Буття гри в культурі: етико-філософський аналіз.....92

Кущик І. В.

Трансформація моди, як форми комунікації.
Взаємовідношення тенденцій моди та культури.....94

Лимаренко Л. І.

Особливості роботи з драматичним діалогом
у професійній підготовці майбутніх культурологів.....97

Литвин А. В., Масляк С. Д.

Український та зарубіжний
досвід просування освітніх заходів.....101

Ляшенко М. В.

Фестивалі театру та кіно Рівного
як форма міжкультурної комунікації.....104

Макарова А. О.

Сегментація суб'єкта діяльності як зворотний
бік компетентнісного підходу до людини.....107

Матвеева К. В.

Феномен художньої традиції у
просторі української театральної культури.....110

Меднікова Г. С.

Карнавальність як сутнісна ознака
української культури і стратегія в
організації туристично-подієвої галузі.....113

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Михайлова Р. Д.

«Тайна вечеря» Леонардо да Вінчі
в контексті подієвої культури.....116

Мішенюк А. Є.

Бібліотечні інновації у розрізі
культурних практик сучасності.....119

Нікольченко Ю. М.

Книжна культура Київської Русі.....123

Оборська С. В.

Культурні практики сучасності:
специфіка роботи івентора.....125

Отрішко М. А.

Культурні та креативні індустрії
як чинник трансформації малого міста.....128

Панарін О. Є.

Традиційні релігійні свята як елемент подієвої культури.....131

Пашкевич М. Ю.

Шоу-політика в сучасній культурі.....133

Петрова І. В.

Подієва культура Давньої Греції.....136

Поліщук Л. О.

Культурні практики в клубах
України (XIX – початок XX століття).....140

Русаков С. С.

Подія як фактор розвитку сучасного арт-ринку.....144

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Савіцька О. В. Професійні перукарські чемпіонати як культурна подія.....	146
Сапіга О. В. Дитячий фестиваль як аксіологічний вияв сучасної культури.....	149
Саракун Л. П. Філософська рефлексія сучасного консюмеризму.....	151
Світайло С. В. Формування хорознавчого тезауруса вчителя музичного мистецтва у процесі диригентсько-хорової підготовки.....	154
Сидоровська Є. А. Філософія подієвої культури в контексті життєвого світу людини.....	158
Снігир М. В. Клубна культура України періоду незалежності.....	161
Стратюк В. І. Культурна дипломатія як засіб формування позитивного іміджу держави: досвід для України.....	163
Тімофєєва К. О. Подієві заходи з нагоди 200 літнього ювілею П. Куліша як збереження національної пам'яті.....	168
Чабан Н. І. Навчання майбутніх культурологів структурному аналізу театральних постанов.....	170

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Чумаченко О. А.

До проблеми формування творчої
особистості Давида Бурлюка.....173

Чуприна Ю. В.

Культурологічне розуміння феномену війни:
становлення поняття та його трансформація.....177

Шибєр О. О.

Традиційні форми
рекреаційного дозвілля українців.....179

Шкепу М. О.

Події як хроніка та анахронізм культури.....181

створюючи відеоролики для мережі «YouTube», де кількість залучених до свята зростає в рази. Так, одним із найбільших рівнів перегляду став флешмоб West Jet Christmas miracle з більш як 49 млн. переглядів.

Отже, маючи два потужні джерела – народно-культурне та медійне – різдвяний флешмоб стає надзвичайно поширеною формою відзначення головного свята року. З'явившись у 2010 р., ця святково-комунікаційна форма набула типологічного багатоманіття: реальний і віртуальний (за формою проведення), конфесійний і секулярний (за складом учасників), святковий і рекламний (за функціями) різновиди. Завдяки цій новій культурній формі та залученню нових медіа інформація про свята та святкові події набувають масового поширення, багаторазового відтворення, глобального розголосу, що дає можливість долучитися до свята більшої аудиторії.

Список використаних джерел

1. Ассман Я. Культурная память. Письмо, память о прошлом и политическая идентичность в высоких культурах древности. Москва : Языки славянской культуры, 2004. 368 с.
2. Бахтин М. Творчество Франсуа Рабле и народная культура средневековья и Ренессанса. Москва : Художественная литература, 1990. 541 с.
3. Битбунов Г. С. Дванадцятьте празники (історико-літургическе описаніе). Москва : Іздательство Сретенского монастыря, 2009. 248 с.
4. Луман Н. Реальность массмедиа / пер. с нем. А. Ю. Антоновского. Москва : Праксис, 2005. 256 с.

Казначеева Людмила Миколаївна,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри культурології та музеєзнавства,
Рівненський державний гуманітарний університет
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-8896-2145>

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ТА ОСОБИСТІСНИХ НАВИЧОК У ФАХІВЦІВ ДОЗВІЛЛЕВОЇ СФЕРИ

Питанням формування фахівців у галузі дозвіллевої сфери цікавилися і нині звертаються дослідники різних гуманітарних сфер – педагоги, культурологи, соціологи, психологи. При цьому в залежності від епохи, запитів суспільства, а головне – змін у людській свідомості та житті людини – змінюються й вимоги до навичок, необхідних професіоналу у сфері дозвілля. У цьому контексті сьогодення чи не найцікавіший і водночас найскладніший, а головне – невизначений період в історії людства, який дає абсолютно нові виклики для людини ХХІ ст.

Серед сучасних вітчизняних науковців, котрі вивчають стан, проблеми та перспективи підготовки фахівців дозвіллевої сфери в Україні та за кордоном варто назвати І. В. Петрову [2], Н. М. Цимбалюк [4], Н. О. Максимовську [1], котрі у своїх наукових працях розглядають різні площини дозвіллевої сфери, у тому числі й питання формування фахівців сфери дозвілля. Окремо хочемо зацентрувати увагу на сміливих та цікавих роздумах ізраїльського вченого Ю. Н. Харарі, які, на перший погляд, не мають прямого відношення до дозвіллевої сфери, однак містять чимало цінної інформації для роздумів щодо трансформації сучасної людини у найближчі десятиліття. Учений робить спроби спрогнозувати – які ж навички будуть необхідні людині ХХІ ст., що є для нас особливо цінним, адже робота у дозвіллевій сфері – це найперше робота з людьми і для людей [3].

У сучасному суспільстві, що швидко та постійно змінюється, логічними є питання – які професійні та особистісні якості будуть затребувані в майбутньому? Які навички та компетентності потрібно формувати у майбутніх професіоналів? У цьому ключі дозвіллева сфера найбільш чутлива до політичних та економічних зрушень є певною характеристикою її життєздатності та відображенням потенціалу суспільного розвитку, активно реагуючи на зміни в суспільстві [4, 3].

Кафедра культурології та музеєзнавства Рівненського державного гуманітарного університету намагається гнучко адаптуватися до змін у сучасному суспільстві, готуючи професійні кадри – педагогів-організаторів культурно-дозвіллевої сфери та менеджерів соціокультурної діяльності. Обов'язкові навчальні дисципліни та дисципліни за вибором студента максимально повно сприяють формуванню навичок, необхідних сучасному фахівцю дозвіллевої сфери. Такі навички ми умовно поділили на два блоки – професійні та особистісні. При цьому під навичками ми маємо на увазі складову майбутніх компетентностей, необхідних випускникові закладу вищої освіти.

Щодо формування професійних, або фахових компетентностей, необхідні знання та формування відповідних навичок студенти отримують на заняттях дисциплін із циклу загальної та професійної підготовки. При цьому варто погодитися із думкою І. В. Петрової про те, що робота фахівця дозвіллевої сфери передбачає знання широкого кола питань – від основ соціальної та культурної політики до конкретних методик організації дозвілля людей різних категорій [2]. Тому перелік дисциплін циклу загальної та професійної підготовки на спеціальностях кафедри культурології та музеєзнавства включає в себе предмети культурологічного, історичного, філософського, педагогічного, психологічного, правового, екологічного напрямку та ін. Серед фахових дисциплін варто назвати ті, котрі формують професійні навички, необхідні у майбутній роботі спеціалістів дозвіллевої сфери. Це, насамперед, основи режисури та сценарного мистецтва, соціокультурне проектування.

Окрім теоретичного матеріалу велика увага приділяється прикладному використанню знань і вмінь, зокрема проходженню практики, практичним та лабораторним заняттям, де здобувачі вищої освіти мають можливість втілити набуті знання на практиці у вигляді реалізації соціокультурних проєктів, виконання індивідуальних чи групових завдань.

Щодо формування особистісних навичок, то у циклі дисциплін за вибором студенти мають можливість прослухати курси «Тренінг ділових комунікацій», «Технології особистісної ефективності», «Риторика», де найперше звертається увага на розвиток саме особистісних навичок – комунікативних, риторичних, лідерських, організаторських якостей, відповідальності та вміння ефективно роботи у команді. Важливим є формування навичок, що можуть допомогти впоратися зі зростаючою складністю нашої цивілізації – стресостійкості та емоційної стійкості, гнучкості, критичного та дизайн-мислення; що зможуть дозволити ефективно працювати з людьми – емпатії, емоційного інтелекту, комунікації, співпраці, творчості, креативності; вміння організовувати свій часовий ресурс – основи тайм-менеджменту; здатність працювати з великим об'ємом інформації тощо. Тут доцільно згадати основні навички, яким варто навчати наших дітей, подані ізраїльським вченим Ю. Н. Харарі, які він виклав у т. зв. чотирьох «К»: критичне мислення, спілкування, співпраця та творчість [3, 318–330].

Отже, однією з важливих проблем навчання майбутніх спеціалістів є питання формування таких професійних та особистісних навичок, що відповідатимуть викликам та потребам часу. Важливою при цьому буде готовність до змін та гнучкості вже у процесі навчання як викладачів, так і здобувачів вищої освіти.

Список використаних джерел

1. Максимовська Н. О. Вдосконалення процесу підготовки соціальних педагогів до організації анімаційно-дозвілєвої діяльності в соціокультурному просторі. Проблеми інженерно-педагогічної освіти. 2012. № 36. С. 70–75. URL: http://tourlib.net/statti_ukr/maksymovska7.htm.

2. Петрова І. В. Стан та перспективи підготовки фахівців дозвілєвої сфери в зарубіжних країнах. Педагогічні та рекреаційні технології в сучасній індустрії дозвілля: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, (Київ, 4–6 червня 2004 р.). Київ, 2004. URL: <http://infotour.in.ua/petrova-1.htm>.

3. Харарі Ю. Н. 21 урок для 21 століття. Київ: Форс Україна, 2019. 416 с.

4. Цимбалюк Н. В. Інституціональна модернізація культурно-дозвілєвої сфери в Україні : автореф. дис. ... д-ра соціол. наук : 22.00.04 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2005. 40 с. URL: <http://library.nuft.edu.ua/ebook/file/22.00.04cnmdu.pdf>.

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ФІЛОСОФІЯ ПОДІЄВОЇ КУЛЬТУРИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

м. Київ, 26-27 березня 2020 р.

Упорядник:
Кириленко Катерина Михайлівна

Літературна редакція:
Барабаш Світлана Миколаївна

Технічний редактор:
Стратюк Вікторія Іванівна

Дизайн:
Стратюк Вікторія Іванівна

Верстка:
Юрченко Наталія Юріївна

Список використаних джерел оформлений відповідно до нормативних положень ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».

Текст збірника був перевірений на предмет плагіату в системі Unicheck 17.02.2020.